

**schadefonds
geweldsmisdrijven**

Ministerie van Veiligheid en Justitie
t.a.v. staatssecretaris mr. F. Teeven
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Postbus 1947
2280 DX Rijswijk
Telefoon (070) 414 2000
Fax (070) 414 2001
Website: www.schadefonds.nl
E-mail: info@schadefonds.nl

Ons kenmerk
Behandelaar
Telefoon
Datum
Bijlage(n)
Onderwerp
Uw kenmerk

09-12-2013

Advies uitbreiding spreekrecht en wijziging Wsg

Bij uw reactie graag
de datum en ons
kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één
zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer Teeven,

U heeft het Schadefonds Geweldsmisdrijven gevraagd advies uit te brengen over het voorstel van wet tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering ter aanvulling van het spreekrecht van slachtoffers en nabestaanden in het strafproces, en de wijziging van de Wsg ter uitbreiding van de mogelijkheid van de uitkering aan nabestaanden. Hieronder leest u het advies van het Schadefonds.

Advies uitbreiding spreekrecht

Een slachtoffer of nabestaande moet vrij zijn om zijn mening te kunnen uiten, ook tijdens het strafproces. Dit draagt bij aan het gevoel van erkenning van slachtoffers en nabestaanden, en kan het geschade vertrouwen herstellen.

Het Schadefonds adviseert daarom positief over het voorstel van wet tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering ter aanvulling van het spreekrecht van slachtoffers en nabestaanden in het strafproces.

Het Schadefonds vindt het wel belangrijk dat slachtoffers en nabestaanden goed worden begeleid bij de uitoefening van hun ruimere spreekrecht, zodat hun verwachtingen over wat er met hun uitingen wordt gedaan goed kunnen worden gemanaged. Uitbreiding van het spreekrecht mag namelijk niet leiden tot meer teleurgestelde slachtoffers of nabestaanden.

Advies wijziging Wet schadefonds geweldsmisdrijven

Het Schadefonds adviseert ook positief over de wijziging van de Wet schadefonds geweldsmisdrijven (Wsg) ter uitbreiding van de mogelijkheid van de uitkering aan nabestaanden. Wel ga ik nog nader in op enkele punten.

Artikel 307 Wetboek van Strafrecht

In de toelichting op de wetswijziging staat dat de doelgroep van de Wsg wordt uitgebreid met nabestaanden van verkeersslachtoffers, die door schuld om het leven zijn gekomen. In het voorgestelde artikel 3 lid 1 sub c Wsg wordt naast artikel 6 Wegenverkeerswet (WvW) echter ook artikel 307 Wetboek van Strafrecht (WvSr) genoemd. Artikel 307 WvSr

ziet op dood door schuld in het algemeen. Hiermee lijkt het voorgestelde wetsartikel een grotere doelgroep te beslaan dan in de toelichting is beschreven.

Het Schadefonds zou het een positieve ontwikkeling vinden als niet alleen nabestaanden van overleden verkeersslachtoffers bij het Schadefonds terecht kunnen, maar ook nabestaanden van slachtoffers die op andere wijze door schuld van een ander om het leven zijn gekomen. In beide gevallen zijn de gevolgen namelijk verschrikkelijk.

Het is voor het Schadefonds nu echter moeilijk te overzien wat de financiële en organisatorische consequenties zijn van een dergelijke uitbreiding van de doelgroep, omdat vooralsnog is uitgegaan van alleen een uitbreiding met dood door schuld in het verkeer. Als de uitbreiding van de groep nabestaanden inderdaad ziet op dood door schuld in het algemeen (en dus niet alleen verkeersslachtoffers), dan wil het Schadefonds de garantie dat hiervoor voldoende financiële middelen te beschikking worden gesteld.

Het Schadefonds zal de uitbreiding van de doelgroep hoe dan ook goed monitoren op de financiële consequenties, omdat het huidige budget vooralsnog niet wordt verruimd.

Ten slotte merkt het Schadefonds op dat het bij de formulering van het voorgestelde wetsartikel nu lijkt dat nabestaanden van een persoon die zelf artikel 6 WvW heeft overtreden en hierdoor om het leven is gekomen een uitkering van het Schadefonds kunnen krijgen. Het Schadefonds adviseert u om de wetstekst zodanig aan te passen, dat dit niet mogelijk is.

Indieningstermijn

In het nieuwe wetsvoorstel is de indieningstermijn verruimd van drie naar tien jaar. Met deze verruiming zal het grootste deel van de aanvragen op tijd worden ingediend.

Omdat er in het wetsartikel, net als in het huidige wetsartikel, een uitzonderingsgrond is opgenomen voor termijnoverschrijdingen, ziet het Schadefonds hier voldoende ruimte zo veel mogelijk slachtoffers tegemoet te kunnen komen zonder dat de indieningstermijn hieraan in de weg staat.

Artikel 6 lid 4 Wsg

In artikel 6 lid 4 Wsg staat met andere woorden dat wanneer een slachtoffer een uitkering van het Schadefonds Gewelddsmisdrijven heeft ontvangen, zijn vorderingrecht overgaat naar de Staat. Naar de letter van de wet heeft het slachtoffer als benadeelde partij in het strafproces dan geen vordering meer voor het bedrag van de van het Schadefonds ontvangen uitkering.

Uit de Memorie van Toelichting (kamerstukken, Tweede Kamer, 2009-2010, 32 363, nr. 3) blijkt echter dat de wetgever bedoeld heeft te bewerkstelligen dat het slachtoffer zijn vorderingsrecht op de verdachte behoudt, wanneer aan hem hiervoor al een uitkering is verstrekt door het Schadefonds.

Dit verschil tussen de wetstekst en de bedoeling van de wetgever leidt bij strafzaken tot verschillende beoordeling van de uitkering van het Schadefonds door rechters. Sommige rechters brengen de uitkering van het Schadefonds niet in mindering op de schadevergoedingsmaatregel. Het CJIB en het Schadefonds zorgen er daarna voor dat het slachtoffer het geld ontvangt waar hij nog recht op heeft (hij heeft immers al bij wijze van voorschot een uitkering van het Schadefonds ontvangen). Het Schadefonds ontvangt het resterende deel van de door het CJIB geïnde schadevergoeding. Op die manier wordt de belastingbetaler zo min mogelijk belast en komt de rekening te liggen waar deze hoort: bij de dader.

Het komt echter ook voor dat rechters op basis van artikel 6 lid 4 Wsg de uitkering van het Schadefonds in mindering brengen op een aan de dader op te leggen schadevergoedingsmaatregel. Dit betekent dat een dader — alhoewel is vastgesteld dat hij

**schadefonds
geweldsmisdrijven**

de schade heeft veroorzaakt — deze niet aan een slachtoffer hoeft te vergoeden, omdat het slachtoffer al een uitkering uit het Schadefonds heeft ontvangen. Zo komt de rekening dus te liggen bij de belastingbetaler.

Voor de wijziging van de Wsg per 1 januari 2012 stelden zowel het Schadefonds als de Raad van State voor om artikel 6 Wsg zo aan te passen, dat de strekking ervan werd dat het slachtoffer zijn vorderingsrecht behoudt als hij een uitkering van het Schadefonds heeft ontvangen, maar aan het Schadefonds terugbetaalt wat hij later aan schadevergoeding van de dader zal ontvangen.

De Minister heeft de juistheid hiervan onderschreven en gaf zowel in de Memorie van Toelichting als in het nader rapport (kamerstukken, Tweede Kamer, 2009-2010, 32 363, nr. 4) aan de regeling van artikel 6 Wsg hieraan te hebben aangepast. Gelet op de huidige formulering van artikel 6 lid 4 Wsg lijkt dit alleen niet te zijn gebeurd.

De bedoeling van de wetgever is duidelijk. Een uitkering uit het Schadefonds hoort niet in mindering te worden gebracht op een schadevergoedingsmaatregel. Deze redenering past ook het beste bij het streven om de dader zo veel mogelijk te laten betalen voor de schade die hij heeft veroorzaakt. Het Schadefonds adviseert u daarom artikel 6 Wsg zo aan te passen dat een slachtoffer zijn vorderingsrecht behoudt als hij een uitkering van het Schadefonds heeft ontvangen, maar aan het Schadefonds terugbetaalt wat hij later aan schadevergoeding van de dader zal ontvangen.

Hoogachtend,

voorzitter Commissie